

03.03.2025 PONEDELJEK Kunigunda, cesarica	KRIŽ 18.00	++ ČEFUTA, Šepulje 23
04.03.2025 TOREK Kazimir	KRIŽ 18.00	V ZAHVALO ZA BOŽJE VARSTVO, Križ 197
05.03.2025 SREDA PEPELNICA - strogi post	KAPELA 18.00	++PIPAN, Tomaj 94
06.03.2025 ČETRTEK	KAPELA 18.00	++BENČIČ, Šepulja 1a
07.03.2025 PETEK		
08.03.2025 SOBOTA Janez od Boga, redovnik		
09.03.2025 1 POSTNA NEDELJA	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+ FRANC in MARIJA GRŽELJ, Kazlje 17 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK REDNO

Od 2.3.do 9.3 zbiranje za Ukrajino kot je bilo oznanjeno. (zdravila, higienski pripomočki, pralni praški, denarni pripsveki...)

V petek, 7.marca ob 18.30 predavanje IVANE ŽIGON, laiške misijonarke, kot je bilo že najavljeno. Vabljeni.

ŽUPNIJA TOMAJ
8 NEDELJA MED LETOM

Štev.09/ LETO XIII.

02 MAREC 2025

Govorjenje razodeva človekovo notranjost

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 6,39-45)

Tisti čas je Jezus povedal učencem tole priliko: »Mar more

slepi voditi slepega? Ali ne bosta oba padla v jamo? Učenec ni nad učiteljem. Toda vsak, ki bo izučen, bo kakor njegov učitelj. Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš? Kako moreš reči svojemu bratu: »Pústi, brat, da vzamem iver, ki je v tvojem očesu,« če sam ne vidiš bruna v svojem očesu? Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš videl, da lahko odstraniš tudi iver iz očesa svojega brata. Ni dobrega drevesa, ki bi rodilo slab sad, in spet ne slabega drevesa, ki bi rodilo dober sad. Vsako drevo namreč spoznamo po njegovem sadu. Smokev ne obiramo s trnja in grozdja ne trgamo z robidovja. Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, hudoben pa iz hudobnega húdo; iz preobilja srca govori namreč njegova usta.«

Duhovna spodbuda

Bodite pozorni na vodnike
V zadnjem delu govora je Luka zbral več stavkov, ki jih opredeljuje kot »prilike« in zadevajo predvsem življenje vernikov v skupnostih. Ti kratki stavki so izraženi s pari: dva slepca, učenec in učitelj, dva brata, dve drevesi, dva moža, dve hiši. To je bila retorična tehnika, ki je olajšala enostavno pomnenje.

SLEPI - Prispodoba o slepcu, ki vodi slepca,

je najkrajša od prispodob, saj zavzema samo eno vrstico. Še ena provokativna stran. Vsi sledimo vodnikom, bolj ali manj zavestno. Vsi smo žrtve vplivnežev, pa naj gre za politike, pisatelje, pevce, duhovnike...toda "lahko slepec slepca vodi?" Opozorilo je jasno, a komu je namenjeno? Vsakemu učencu, ki je v skušnjavi, da ne bi priznal lastnih nezmožnosti, vendar ga mika, da želi učiti druge. Jezus se predstavlja kot edini vodnik, edini, ki ve, kam nas vodi. Težava je, ko mislimo, da lahko postanemo gospodarji drugih. Jezus ne govori le o »slepih« ljudeh tistega časa (farizejih, pismoukih, saducejih itd.), Matej bo to storil. Luka pa želi pretresti svojo skupnost in s tem nas. V skupnosti učencev so morali biti notranji problemi: nekateri so se imeli za vzvišenejše od drugih in so sodili, kot da je vera nekaj »za druge«, ne pa predvsem zase. To je tveganje, ki ga izpostavljam (mi, ne drugi), ko nam je naložena vloga odgovornosti. Tveganje je, da postanemo sodniki drugih, skratka problem je, ko zamenjamo Učitelja in svoja prepričanja podajamo, kot da so njegove besede, globoko v sebi pa mislimo, da posedujemo resnico mi. Želja voditi druge se morda zdi dejanje ljubezni, toda ko si slep in se pretvarjaš, da si vodnik, lahko ljubezen vodi ljudi v jamo, kakor pravi Luka.

HINAVŠČINA - Jezus z dobro mero humorja govori o hinavščini. V klasični Grčiji je bil hinavec gledališki igralec, ki je šel na oder, da bi igral vlogo. Proti hinavcem (ki se na koncu razkrijejo, kakršni so) je samoumevno reči: »Glej, kdo govori. S kakšne prižnice prihaja pridiga! Ste opazili, dragi moji? Gre za izraz, ki namiguje na klerikalna okolja, kjer pogosto »dobro pridigajo, delajo pa slabo«. Pregovori nas spominjajo, da cerkveno okolje ni na dobrem glasu. Hinavec trdi, da ima sposobnosti in vrline, kipa jih ima le navidezno. Oscar Wilde je rekel: »Moški so vedno iskreni. Spreminjajo iskrenost, to je vse.« Jezus je jasen: ne glej iverja v očesu drugega, ti, ki imaš bruno v svojem. Ta paradoksalna podoba spominja na starodavno pravljico. Slavni Ezop pravi, da vsak človek, ko vstopi v svet, najde dve vreči, ki mu visita okoli vratu: ena spredaj, polna slabosti drugih; zadaj, lastne slabosti; Očitno tuje vidi in stigmatizira, svojih pa ne vidi. Predstavljam si, da smo se že pripravljene opravičevati s pogledom na najslabše, kar je na svetu: ne ubijam, ne kradem, skratka zagotovo sem boljši od drugih.

Vsako nedeljo grem v cerkev, sem duhovnik, diakon, zagotovo nisem slabši od drugih. Toda Jezus nas vabi, da beremo življenje tako, da ciljamo visoko, gledamo na mojstrovino kakršnen sem v Božjih očeh. Kako težko se trudimo prepoznati svoje napake. Kar v drugih vidimo kot »žarek«, v sebi doživljamo kot pikico; kar pri drugih obsojamo, pri sebi odpuščamo. Dobronamerni do sebe, neusmiljeni do drugih. Vemo, da nepravilna kritika globoko razjeda tkivo skupnosti, skupine, družine, župnije. Obstaja pa skušnjava, ki se ji je treba izogniti: reči vse, vedno in v vsakem primeru, v imenu resnice. Danes se zdi, da je vrlina diskretnosti redka dobrina, vendar biti diskreten ne pomeni biti zadržan. **KAJ PA OECENE** - Torej naj se izogibam sojenju? S tveganjem, da ničemur ne bi dali vrednosti? Ne, Jezus nam ponuja merilo: vse in vsakogar presojamo z očmi Boga. Gre za to, da situacije vidimo z očmi Očeta kot nas navdihuje Božja beseda po sv. Duhu. Iskrenost in hinavščina sta bregovi, znotraj katerih tečejo naši odnosi. Religioznost, ki ni prežeta z usmiljenjem, pa je milo rečeno hinavščina.

IN KAKŠNI SO SADOVI - Luka nas spomni, da se drevesa prepoznajo po plodovih. Dober sadež, dobro drevo: tako preprosto je. Drevo je simbol življenja, saj vzame tisto, kar ni živo (zemljo, vodo, zrak in svetlobo) in jih spremeni v življenje. Je pa tudi simbol človeka, ker ima korenine pod zemljo, a stoji pokončno nad zemljo in sega proti nebu. Jezus nam pravi, da se vsak ravna po svoji naravi: jablana bo nujno obrodila jabolka, ni se ji treba siliti. Kako naj razumem, če živim kot »božji otrok«? Od sadja. Če so moji sadovi ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrot, nežnost, samoobvladanje ... potem pomeni, da ima drevo mojega življenja korenine usmiljenja. Ni se treba siliti, da delamo dobro, ker če smo dobri (to je, če dovolimo, da nas doseže njegova ljubezen), nujno delamo dobro.

KAJ PA NAŠE SRCE - Kje je načelo dobrega in zla? V srcu. Vse je dobro. Na svetu ni nič slabega, ker je vse ustvaril Bog, dobro ali slabo pa ga uporabljamo. "Človek je vreden toliko, kolikor je vredno njegovo srce" (Gandhi). Dobro srce rodi dobro. Slabo srce (dobesedno »gnilo, gnilo«) povzroča smrt. Toda tu je dobra novica: ravno v slabem razumem dobro, ki mi ga želi Bog. Zlo lahko postane prostor usmiljenja. Presenečenje na koncu. Prvi sad srca je beseda: "Njegova usta namreč govorijo, kar se izliva iz srca." Človekova glavna dejanja niso dela, ampak besede, saj vse naše odnose urejajo besede. Jezus bo prosil, naj nadaljuje to službo Besede, ki je bila njegova glavna dejavnost. Vem, kaj si boste ob tem mislili: ali je mogoče z besedami spremeniti svet? Za nas odvisnike od učinkovitosti se zdi naivno, a ni močnejšega od besede, saj nagovarja človekovo inteligenco in svobodo. Gospod nam, ne glede na to, kako rahitični smo, zaupa evangelij kot zaklad, shranjen v krških lončenih posodah. Ko oznanjamo evangelij, izrečemo neskončno velike besede, ker imajo pridih večnosti. In še zadnje vprašanje: kakšne sadove obrodijo tvoje odločitve, tvoje delo, tvoje služenje v župniji? Predvsem si zamislimo in natisnimo v srce: Vsi imamo dobre zaklade, a shranjene v krških lončenih posodah.